Azi, în meciul cu selecţionata Ulster,

RUGBYŞTII ROMÂNI – DORNICI DE A REÎNTÎLNI VICTORIA!

BELFAST, 10 (prin telefon). Se spune în sport adesea că după una caldă vine una rece. Aşa au stat lucrurile şi în cazul rugbyştilor români. După atît de concludenta lor victorie (32–9) asupra selecţionatei Munster ei au fost serios „dojeniţi" (ca să folosim termenul apărut în titlul de joi al ziarului „Irish Times") de echipa provinciei Leinster, dar acest neaşteptat 10–24 nu trebuie pus pe seama unei diferenţe valorice nete. Cei de la Leinster au jucat „la victorie", în dorinţa de a se impune în ochii selecţionerilor. Într-adevăr, nu mai puţin de 11 dintre ei au reuşit acest lucru, fiind incluşi pe lista de 21, alcătuită după meciul de miercuri pentru partida test pe care Irlanda o va juca la 18 octombrie împotriva „15-lui" ţării noastre. În amintita partidă de la Dublin, diferenţa a fost decisă de numai trei momente: **în min. 18** cînd **Quinn** a recepţionat un balon trimis înalt spre margine şi după o clipă de ezitare a executat un drop norocos (de la 40 m), ajutat de o rafală de vînt; **în min. 29** şi 75 cînd **Quinn** şi **Robbie** au plecat ca din puşcă spre eseu, după grămezi ordonate cîştigate de gazde, prinzînd pe picior greşit întreaga noastră defensivă. **Două eseuri cum o echipă care se respectă nu are voie să primească!** În rest, meciul a fost relativ echilibrat, eroarea tricolorilor constituind-o tendinţa de a rezolva individual faze pe înaintare, nesusţinerea purtătorului de balon, jocul de aşteptare cînd se impunea exact contrariul. Doar 3–4 acţiuni au fost relevabile, printre care aceea care a dus la frumosul eseu marcat de **Murariu** — la o acţiune colectivă a înaintării, anunţat dealtfel de o fază premergătoare... Apoi, fără a vrea să facem din arbitru un... vinovat, trebuie să spunem că nord-irlandezul **Michael Rea** a dovedit o nepermisă largheţe faţă de jocul obstrucţionist al gazdelor, îndeosebi în margine.

Să nu ne pierdem însă încrederea, rugbyştii noştri ştiu, aşa cum au arătat în atîtea ocazii, să strîngă rîndurile. O s-o facă, sîntem convinşi, sîmbătă la Belfast în partida cu selecţionata Ulster, apoi la Galway şi mai cu seamă la... Dublin, cu prilejul testului! Iată, dealtfel, şi formaţia pe care-o vom prezenta astăzi după-amiază (meciul va începe la ora 15,30): **Tudose — Aldea, Constantin, Vărzaru, Fuicu — Alexandru, Paraschiv — Rădulescu, Borş, Stoica — M. Ionescu, Caragea — Bucan, Ortelecan, Dinu** (deci şase jucători noi faţă de meciul de la Dublin). În echipa selecţionatei Ulster vor figura trei internaţionali irlandezi: centrul **Irwin**, apoi **McCombe** şi **Clegg**. Partida va fi condusă de galezul **Allan Richards**, acelaşi care va arbitra luna viitoare la Bucureşti meciul România — Franţa.

Geo RAEŢCHI

CAMPIONATUL DE POLO

(Urmare din pag. I)

adevărat, destule, parabile) încheiat cu victoria meritată a liderului. Dinamoviştii au folosit mai des arma contraatacului şi au controlat în general întrecerea, victoria lor nefiind nici un moment periclitată. O remarcă pentru **Răducanu** şi juniorul **Ardeleanu**. În formaţia Voinţei, **Claudiu Rusu** a avut cîteva „numere reuşite", dar ca şi în alte jocuri, aportul său în defensivă a fost practic nul. O surprinzătoare evoluţie — cea a juniorului **Ilea**, pe care sperăm să-l urmărim cu plăcere şi în alte partide ale formaţiei clujene. Au înscris: **Răducanu 3, Rus 2, Dan Cristian 2, D. Popescu, Nastasiu, Ardeleanu** pentru Dinamo, respectiv **Cl. Rusu 3, Pop 2, Gyarfas, Szűcs, Ilea, Covaci**. Arbitri: **R. Schilha** şi **R. Timoc.**

Înaintea ultimelor două etape ale turneului, care programează astăzi două meciuri foarte **interesante, Rapid — Voinţa** şi **Dinamo — Crişul**, iar duminică dimineaţa, cel de al 4-lea joc — în actuala ediţie — dintre fruntaşele competiţiei, **Dinamo şi Rapid**, clasamentul arată astfel: **1. Dinamo 30 p; 2. Rapid 30 p**; 3. Voinţa 20 p; 4. Crişul 18 p; 5. Progresul 6 p; 6. C.N. ASE 4 p. Şi să vă reamintim că în tururile precedente, Rapid a învins pe Dinamo cu 5–4, celelalte două întîlniri încheindu-se cu rezultate egale: 6–6 şi 3–3. Ce va fi duminică dimineaţa?...

POLITEHNICA C.S.Ş. 2 BUCUREŞTI ÎNVINGĂTOARE ÎN PRIMUL JOC DIN C.C.E. LA BASCHET (f)

Echipa feminină de baschet Politehnica C.S.Ş. 2 Bucureşti a debutat cu succes în ediţia 1980–1981 a C.C.E., învingînd, la Ankara, formaţia locală D.S.I. cu scorul de 97–62 (49–30). Returul acestui joc, desfăşurat în cadrul primului tur al competiţiei, va avea loc joi 16 octombrie, la Bucureşti. În ipoteza (aproape sigură) că va trece de acest tur, campioana României va juca cu Wisla Cracovia, bineînţeles dacă aceasta va elimina pe campioana Franţei, Stade Français. Joi, la Cracovia, baschetbalistele poloneze au cîştigat prima „manşă" cu 94–77. Partidele Politehnica C.S.Ş. 2 — Wisla ar urma să aibă loc la 6 noiembrie la Bucureşti şi la 13 noiembrie la Cracovia.

DYNAMO BERLIN — STEAUA 13–4, ÎN PRIMUL TUR AL C.C.E. LA HOCHEI

BERLIN, 10 (prin telex). — Disputat în oraşul Halle, meciul tur dintre campioanele R.D. Germane şi României în prima manşă a C.C.E. s-a încheiat cu scorul de 13–4 (3–0, 3–2, 7–2) în favoarea echipei Dynamo Berlin. Depăşiţi în debutul şi în finalul meciului, hocheiştii de la Steaua au acţionat ceva mai bine, doar în repriza secundă. Iată autorii golurilor: **Bögelsack 5, Radant 2, Müller 2, Fengler, Proske, Unterdörfel** şi **Lempio** pentru gazde, **Cazacu, Hălăucă, Gheorghiu** şi **Tudor** pentru oaspeţi. A arbitrat J. Barnet (Cehoslovacia).

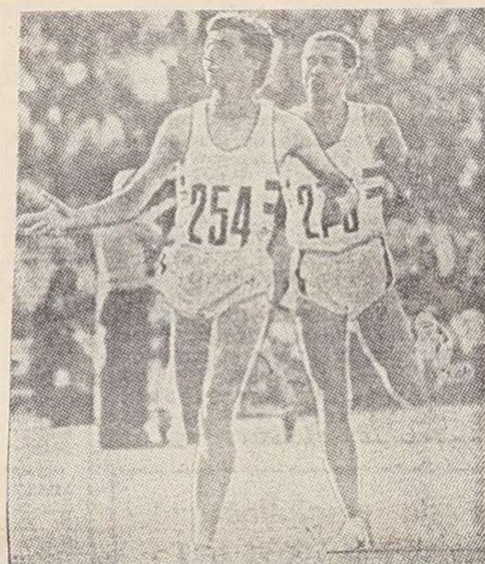
Meciul retur va avea loc la 23 octombrie la Miercurea Ciuc.

Performeri şi recordmeni ai J.O.'80

COE — OVETT, SAREA ŞI PIPERUL SEMIFONDULUI...

Coe cîştigă finala olimpică la 1 500 m. După mai puţin de o lună Ovett va deveni recordman mondial al probei...

Semifondul a avut de-a lungul istoriei numeroşi alergători de superclasă, dar cu excepţia perioadei **Ryun — Keino**, după jumătatea anilor '60, fiecare a strălucit, singur, o oarecare bucată de vreme, fără a avea, în aceeaşi generaţie un oponent de acelaşi calibru. Fericita coincidenţă se petrece acum, iar rivalitatea are o notă de spectaculozitate aparte, pentru că eroii sînt compatrioţi, purtînd amîndoi pe tricou emblema Albionului: **Sebastian Coe** şi **Steve Ovett** (ordinea citării este, deocamdată, alfabetică şi nu valorică!)

Primul s-a făcut cunoscut Ovett (născut în 1954), care în 1977, la „Cupa Mondială" de la Düsseldorf, l-a ridiculizat în cursa de 1 500 m pe **John Walker**, recordmanul mondial al milei şi campion olimpic, la acea oră, al distanţei metrice. După un an, Ovett cîştiga titlul european la Praga pe aceeaşi distanţă, etalînd o viteză terminală uimitoare. La Praga a început de fapt şi „războiul" dintre Coe (născut în 1956) şi Ovett, dar nu la 1 500 m, ci în proba celor două ture de stadion. În finală, Coe a plecat foarte tare, dorind să evite finişul devastator al lui Ovett, acesta l-a urmat, dar la sosire **Olaf Bayer** (R.D. Germană) i-a „împăcat", întrecîndu-i pe amîndoi.

1979 a fost anul lui Coe. „Seb" a stabilit recorduri mondiale la 800 m (1:42,4, o secundă sub Juantorena!), o milă (3:49,0) şi 1 500 m (3:32,1), devenind primul alergător din istorie cu asemenea recoltă. „Tripla Coroană" i-a adus în decembrie titlul de cel mai bun atlet mondial al anului. De-a lungul sezonului cei doi nu s-au întîlnit niciodată, evitîndu-se reciproc: Ovett a stat de-o parte în iulie şi prima jumătate a lui august cînd Coe era în mare formă, Coe în a doua jumătate a lui august şi septembrie, cînd Ovett, gelos, belicos în declaraţii şi pus rapid în formă a încercat să spargă „brelanul" recordurilor, reuşind doar să-l egaleze pe cel de la 1 500 m. A anunţat revanşă totală în 1980 şi dublă victorie la Moscova...

Ovett începe bine sezonul olimpic, ducînd recordul milei la 3:48,8. Începe bine şi Olimpiada, cîştigînd cursa de 800 m, oarecum împotriva aşteptărilor, pentru că veritabila lui specialitate este distanţa de 1 500 m. Coe a alergat dezastruos în finală, nefiind nici un moment „în cursă". A ieşit apoi imediat de pe stadion, dînd mîna campionului doar pe podiumul de premiere.

În serii şi semifinale la 1 500 m Ovett a lăsat o impresie extraordinară şi toată lumea ar fi pariat pe el... Şi ar fi pierdut, pentru că Steve, uzat de Jurgen Straub (R.D. Germană) — care a ridicat ritmul după jumătatea alergării — şi-a tocit redutabila-i armă şi, la 200 m de sosire, acolo unde pleca de lîngă adversari lăsîndu-i fără replică, n-a mai putut sprinta. Şi Coe cîştiga el surprinzător această finală, aducîndu-i lui Ovett prima înfrîngere pe distanţa de 1 500 m în ultimii trei ani!

1–1, deci, în cel mai aşteptat duel atletic de la Moscova, duel care a mulţumit toate aşteptările, 1–1 care amîna decizia — poate imposibil de dat, la urma urmei —, un 1–1 în care punctele au fost obţinute pe atuurile adversarilor, precum break-ul în tenis. Comentariile post-festum ilustrează şi firile combatanţilor: **Coe: „Echitabil, chiar dacă firesc era să fie... invers". Ovett: „Sînt cel mai bun şi la 1 500 m. În finală am avut singura zi neagră din ultimii trei ani".**

După J.O., în puzderia de meetinguri post-olimpice, fiecare a ţinut să-şi onoreze firma. Considerînd prea tari recordurile la 800 m şi o milă, au atacat recordul mondial la 1 500 m. La jumătatea lui august, la Zürich, Coe reuşeşte „doar" 3:32,2, la o zecime, iar după cîteva zile, la Koblenz (R.F.G.), într-o tentativă în care a găsit, în sfîrşit, „iepuri" de valoare, Ovett este cronometrat în 3:31,4, devenind recordman mondial. 1980 este, astfel, „anul lui", pentru că are două recorduri mondiale din trei, chiar dacă egalitatea olimpică arată un plus la „impresie artistică" pentru Coe.

Ce va urma? Probabil un record sub 3:30,0 la 1 500 m în 1981, timp de care sînt capabili amîndoi. Dar în ce ordine?...

Vladimir MORARU

CONFERINŢĂ DE PRESĂ A PREŞEDINTELUI C.I.O.

În cadrul unei conferinţe de presă ţinută la Monte Carlo, unde s-a desfăşurat reuniunea comisiilor C.I.O., preşedintele **C.I.O. Juan Antonio Samaranch** a declarat că mişcarea olimpică a devenit mai puternică după J.O. de la Moscova, care s-au desfăşurat la un înalt nivel sportiv şi organizatoric. Reprezentanţii comisiilor C.I.O. şi-au exprimat, de asemenea, satisfacţia faţă de unitatea dovedită de membri C.I.O. în apărarea intereselor sportului internaţional, a cauzei păcii şi cooperării.

ARGENTINA – BULGARIA 2-0, LA FOTBAL

BUENOS AIRES, 10 (Agerpres). — Peste 30 000 de spectatori au urmărit la Buenos Aires meciul internaţional amical de fotbal dintre selecţionatele Argentinei şi Bulgariei. Fotbaliştii argentinieni au obţinut victoria cu scorul de 2–0 (1-0), prin golurile marcate de Santamaria (min. 33) şi Diaz (min. 80).

• TELEX •

CICLISM ● Pe velodromul din Ciudad de Mexico, ciclistul canadian Gordon Singleton a stabilit două noi recorduri mondiale la 200 m lansat — 10,58 şi la 500 m lansat — 27,31. Acelaşi ciclist va face o tentativă de doborîre a recordului mondial în proba de 1 000 m cu start de pe loc, deţinut de francezul Pierre Trentin cu 1:03,92.

HANDBAL ● La Kosice, în meci pentru „Cupa cupelor" la masculin, echipa Burevestnik Tbilisi a învins cu scorul de 23–21 (11–10) formaţia locală V.S.Z.

ŞAH ● După şapte runde, în turneul de la Zrenianin (Iugoslavia) conduc Biyasas (Canada) şi Klarici (Iugoslavia), cu cîte 5½ puncte, urmaţi de Matulovici (Iugoslavia) şi Jansa (Cehoslovacia) — cîte 4½ puncte. Maestrul român Volodia Vaisman, care în runda a 7-a a întrerupt partida cu Buha, se află pe locul cinci, cu 4 puncte (1).

TENIS ● În turneul de la Tel Aviv, Ilie Năstase l-a învins cu 6–2, 3–6, 7–5 pe neozeelandezul Onny Parun. Alte rezultate: Giammalva — Okker 4–6, 6–4, 6–4; Solomon — Carter 6–2, 6–3. ● În turneul de la Barcelona: Taroczy — Elter 6–2, 6–2; Barazzutti — Franulovici 6–0, 6–2; Lendl — Maeso 6–2, 6–2; Clerc — Slozil 6–3, 6–3; Vilas — Luna 6–2, 6–0; Panatta — Dibbs 6–4, 3–6, 10–8; Urpi — Smid 2–6, 6–1, 6–4. ● La Melbourne: Connors — Fibak 6–2, 6–4; Gerulaitis — G. Mayer 6–3, 6–7, 6–4; MacNamee — Sadri 7–6, 3–6, 6–4.

TENIS DE MASĂ ● La Pribram (Cehoslovacia), în meci pentru „Cupa ligii europene", selecţionata Cehoslovaciei a întrecut cu scorul de 6–1 formaţia U.R.S.S. Din echipa învingătoare s-a evidenţiat Milan Orlovski, care a cîştigat cu acelaşi scor (2–0) partidele cu Strokatov şi Kreeris. Unicul punct al oaspeţilor a fost obţinut de Valentina Popova, care a dispus cu 2–0 de Maria Grahova.

ITINERARII dincolo de arenă

„DEŞERTUL VERDE" CUCEREŞTE „TERITORIUL NISIPURILOR"

Imaginea impunătoare a modernului aeroport internaţional din Tripoli ne-a făcut, o clipă, să nu băgăm în seamă căldura care ne copleşea la coborîrea din aeronava TU-154, după mai puţin de 150 de minute de zbor de la Bucureşti, după spectaculoase treceri peste Sofia, Salonic, Sicilia – cu Etna fumegînd – şi Malta, cu o aterizare lină pe ţărmul african. Apoi, lotul sportivilor români (echipa naţională masculină de baschet şi formaţia de fotbal Universitatea Cluj-Napoca), care aveau să ia parte la întrecerile sportive organizate cu prilejul celei de a 11-a Aniversări a Marii Revoluţii a Jamahiriei Arabe Libiene Populare Socialiste s-a adăpostit la umbra uriaşelor aripi ale avionului pînă în momentul intrării în clădirea aeroportului, unde aerul condiţionat ne-a făcut să ne simţim ca acasă, iar aparatura electronică de anunţare a curselor aeriene, vitrinele strălucitoare şi forfota intensă ne-au arătat că ne aflăm la „poarta" unei moderne aşezări a secolului XX.

Acest simţămînt de nou, de modern, ne-a însoţit, dealtfel, în toate zilele petrecute în Libia, fostă, după cum se spunea, „patrie a nisipurilor", cu întinderi de deşert acoperind nouă zecimi din teritoriul ţării. La Tripoli, clădirile semeţe se înalţă la tot pasul, iar arhitectura lor în pas cu vremea rivalizează cu cea întîlnită în marile oraşe europene. Sediul Băncii naţionale este, cu cele 15 etaje ale sale, cea mai înaltă clădire din capitala Libiei (să menţionăm, cu mîndrie, că acest edificiu este înfăptuit de harnicii şi capabilii constructori români), iar luxoasele hoteluri **„Sahat! Andalous", „Beach", „Mediteraneean"** (la ultimul au fost găzduiţi baschetbaliştii români) oferă condiţii de găzduire ireproşabile.

Noul se simte şi în construcţiile sportive, ridicate pe baza unui program urmărit în timp. În acest domeniu constructorii români îşi aduc un aport deosebit, ei executînd, în cadrul unor contracte cu partea libiană, complexe sportive, ca, de pildă, stadioane, terenuri în aer liber pentru baschet, handbal, tenis şi volei. În mod deosebit se distinge lucrarea cunoscută sub denumirea **„Oraşul sportiv Tripoli"**, care cuprinde trei obiective: o sală polivalentă cu capacitate de 5 000 de locuri, o piscină acoperită pentru înot şi sărituri şi un velodrom, toate amenajate într-un complex modern care include şi stadionul de fotbal (tribune pentru 60 000 de spectatori, gazon artificial) unde a şi avut loc turneul de fotbal la care a participat „U". Capacitatea şi dorinţa sinceră de cooperare a specialiştilor români s-au relevat şi cu acest prilej, de care ne-au vorbit cu recunoştinţă gazdele noastre.

În sfîrşit, să amintim că deşertul imens şi arid, peste care „Ghiboli" – vîntul uscat şi fierbinte – era atotstăpînitor, se transformă conform programului pe scară naţională denumit „Deşertul verde". Zone întinse ale Saharei devin cîmpii roditoare, datorită unor sisteme ingenioase de irigaţie care valorifică rezervele subterane de apă, aşa cum se petrece, de pildă, lîngă localitatea Nabut, unde întîlneşti acum livezi, viţă de vie, orz şi legume. Agricultura cu mijloace tradiţionale se modernizează vizibil, în pas cu progresul general al Libiei.

Nu este posibil, însă, să te afli într-o ţară străveche cum este Libia şi să nu fi captat şi de vestigiile trecutului, de clădiri datînd de secole sau de monumente devenite istorice. La Tripoli, în **„Piaţa Verde"**, poţi admira **„Arcul de triumf"** ridicat, cu aproape două milenii în urmă, în cinstea lui **Marc Aureliu**, precum şi statuia unui alt împărat roman, **Septimiu Sever**. Acesta, despre care gazdele afirmă cu orgoliu că era de origine libiană, a construit un oraş – **Leptis Magna** (132 km de Tripoli) – ale cărui ruine (păstrate în condiţii excepţionale) sînt vizitate cu mult interes de numeroşi turişti. Aceeaşi atracţie o prezintă **Sabratha** (58 km de Tripoli), unde mozaicul şi pictura amintesc că a fost cîndva o colonie feniciană, iar ruinele unui impozant teatru ne spun că pe aici au poposit legiunile romane.

F. Frumos

Dumitru STANCULESCU

Redacţia şi administraţia: cod 70139 Bucureşti, str. V. Conta 16, of. P.T.T.R. 1, tel. centrală 11 50 59, secţia coresp. 11 51 09; interurban 437; telex 10 350 romsp. Tiparul I. P. „Informaţia"
Pentru străinătate: abonamente prin ILEXIM – departamentul export import presă, P.O. Box 136–137, telex 11 226, Bucureşti, str. 13 Decembrie nr. 3. R. 1. 10363